

MISTROVSTVÍ SVĚTA FO A FB 2011

Letošní mistrovství světa francouzských ovčáků a flanderských bouvierů se konalo v městečku Drusenheim, které leží přesně na německo-francouzských hranicích.

Na cestu do Francie jsme se vydali v pátek hodně brzy ráno. Cesta probíhala bez problémů (já jí samozřejmě - jako tradičně - skoro celou prospala :-)) Na místo jsme dorazili kolem poledne. Nejprve jsme se šli ubytovat. Zarezervovali jsme si pokoj v krásném rodinném penzionu Landgasthof Ratz, který je ještě na německé straně. Každý den jsme tedy museli absolvovat cestu tam a zpět přes hranice - přesněji přes hraniční řeku, přes kterou nás převážel místní trajekt.

Penzionek měl úžasnou atmosféru, personál byl milý a velmi profesionální, prostě všem vřele doporučujeme. Tím ale veškerá chvála a světlé okamžiky končí... bohužel.

Po ubytování jsme se rozhodli, že se zajedeme podívat na místo závodu. Dojeli jsme do Drusenheimu a po krátkém hledání jsme objevili směrové ukazatele závodu. Jedeme tedy podle nich. A když už si říkáme, že bychom tam už už mohli být...zákaz vjezdu.... Ukazatele nás prostě zavedly do zákazu.... Dobrá, zkusíme to tedy nějak objet. Po dalších dlouhých minutách jsme ale zjistili, že to objet opravdu nejde. To už nám nervy pracovaly.... Nakonec jsme se tedy rozhodli, že zákaz nezákaz, prostě pojedeme tou cestou, kudy nás vedly ukazatelé a do pěti minut se nacházíme na místním cvičáku, kde se závody konaly. Noo, na začátek trochu víc adrenalinu... ale to jsme nevěděli, že tím to všechno teprve začíná :-)

Podle propozic byla možná registrace v pátek od 13. hodiny. Na místo jsme dorazili kolem jedné, takže jsem rovnou vzala papíry, že Vlada a Atiho hned zaregistruji, ať už to potom nemusíme řešit. Ale organizátoři byli někde rozprchlí a registrace nikdo neřešil. v pohodě, nikam jsme nespíchali.... Kolem druhé se začalo s registrací (hodina sem, hodina tam, hlavně žádný stres... :-). Registrace proběhla relativně bez problémů, i když jsem se s angličtinou vůbec nechytala. Konečně jsem si mohla na vlastní kůži zkusit, jaké to je dorozumívat se rukama a nohama :-) Pak už bylo vše jen ve znamení čekání a čekání. Naštěstí dorazil na místo i Mario Hanusek, tak jsme si povídáním krátili čas. Další informací v propozicích byl na 17. hodinu zkušební pes... Tak ten vůbec nenastoupil..... Alespoň měli závodníci volný přístup na plac, takže si mohl Vlado s Atim pořádně zatrénovat. Navečer pak dorazil jeden z figurantů a dával kousat. To bylo taky pokoukáníčko... rukáv, který přinesl už pamatoval hodně

a návlak na něm byl o pár čísel větší, než bylo potřeba. Výkon figuranta mne bohužel nijak nenadchl... a to jsem ještě nevěděla, že se koukám na toho šikovnějšího z dvojice figurantů.... To už se mi jen honilo hlavou.... hlavně aby na závodech nezranili žádného psa.... Páteční odpoledne bylo zakončeno losováním startovacích čísel a společnou večeří. Pak už se všichni odebrali odpočívat po dlouhé cestě.

V sobotu byly na programu jen stopy. Ráno jsme přijeli na místo s časovou rezervou, abychom mohli bez problému zaparkovat s naším vozíkem (vezli jsme s sebou všechny naše hafany :-). Hned po příjezdu Vlado "vyfasoval" předměty na stopy. Plánovaný odjezd na stopy byl pro kategorii IPO 1 v 8.30. Nečekaně se vyrazilo už o 10 minut dříve. Stopy se šlapaly na krásných rozlehlých loukách. Hned po příjezdu na místo jsme si nemohli nevšimnout stádečka srnek na konci louky... A samozřejmě, Atiho stopa nakonec vedla přesně místami, kde se srnky před tím líně povalovaly. A srnky, to je naše zkáza.... tedy Atiho zkáza.... má je totiž tuze rád. Rozhodně víc než nějaké stopování. První úsek na stopě byl super, lom s lehkých ověřením, ale druhý "srnčí" úsek byl katastrofální a tady Ati ztratil spoustu bodů. Nakonec se ale na stopu nevykašlal a poslední úsek opět došel velmi slušně. Za stopu tedy získal jen 75 bodů a po stopách byl jasně na posledním místě s velkou bodou ztrátou na ostatní závodníky.

Ale kluci to nevzdali, věděli, že jejich silné disciplíny je teprve čekají :-). V neděli na poslušnost nastoupili hned ráno, a bylo krásné chladné počasí, takže podmínky ideální. Ati předvedl krásnou a velmi živelnou poslušnost, za kterou po vysílače sklidil potlesk obecnostva. Bodíky ztratil "jen" za lehké překusy u aportu a za větší kruhy při obíhání čelem vzad. Za poslušnost získali krásných 94 bodů.

Po poslušnostech IPO 1 byly na řadě poslušnosti IPO 3. A pak začaly obrany jedniček. Atiček předvedl svůj standardní moc hezký výkon. Má krásné a energické vyštěkání figuranta. Na obranách ale také pár bodíků ztratil a získal velmi slušných 92 bodů.

Celkem si tedy vysloužil 261 bodů a v kategorii IPO 1 skončil na krásném druhém místě. Na to, že po stopách byl suverénně poslední, je to vynikající výsledek. Jsem ráda, že to kluci nevzdali, zabojovali a já jsem za to na ně patřičně hrdá :-)

Někomu se na závodech dařilo více, někomu méně. Bosíci předvedli velice slušné výkony ve všech třech disciplínách (když nepočítám Atiho stopu J)))

Paralelně s IPem probíhaly závody Obedience. Bohužel jsem ale neviděla ani jednoho závodníka, tak nemůžu hodnotit.

Na konec už nás jen čekal závěrečný ceremoniál. Závodníci dostali cedule s názvy svých států, seřadili je a museli čekat na pokyn, kdy se zahájí slavnostní průvod. Organizátoři ale nechali závodníky čekat asi třičtvrtě hodiny v té zimě! Když už jsme se konečně dočkali, museli jsme zase přečkat nespočet projevů ve francouzštině a němčině. Ale to k tomu patří. Když už došlo na slavnostní vyhlášení výsledků, přišla další ledová sprcha. Atiho vyhlásili jako třetího - i když byl na druhém místě. To už na mě bylo moc. Přišlo mi to líto, kór když takhle zabojovali a z posledního místa se vyšvihli na druhé. Okamžitě jsem šla za organizátory a chtěla jsem vše vyřešit. Snažila jsem se jim vysvětlit, že byl Ati druhý, ne třetí!!!! Oni se koukli do svých papírů a řekli: "Ano, skončil druhý, tady to máme napsané. Takže je vlastně vše v pořádku, ne???" Poplácali mě po rameni a odešli. Já tam ještě chvíli stála a nevěřila svým uším. Hrozně mě to mrzelo a také mě mrzel fakt, že Němka, která získala třetí příčku, bez mrknutí oka přijala pohár a ceny za druhé místo..... To opravdu nechápu!

Po vyhlášení jsme jen sedli do auta a jeli domů. Příští rok se mistrovství světa koná v Německu a já pevně věřím, že Němci budou mít vše zvládnuté mnohem lépe než Francouzi.

Martina Černá
www.beauceron-ati.cz